

13. maj 2022

Opfølgende spørgsmål angående L 146 – forslag til lov om regulering af sociale medier

1	Er erhvervsministeren enig i, at lovforslaget L 146 og den netop vedtagne DSA åbenlyst har til formål at regulere det samme område, og kan erhvervsministeren redegøre nærmere for, hvorvidt det vil harmonere med almindelige, anerkendte retsprincipper om EU-rettens forrang og forordningers umiddelbare anvendelighed at indføre et sæt nationale regler, der modificerer, ændrer og supplerer en kommende forordning, når den pågældende forordning ikke giver mulighed herfor?
2	Det fremgår af erhvervsministerens besvarelse af ERU L 146 spørgsmål 9, at ministeren anerkender, at hver enkelt håndhævelsesforanstaltning i henhold til lovforslaget kræver notifikation af afsenderlandet samt Kommissionen. Erhvervsministeren bedes forholde sig til hele den praktiske problemstilling, hvorefter Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen forud for hvert enkelt indgreb skal opfordre etableringslandet til at træffe foranstaltning og, hvis etableringslandet undlader at træffe foranstaltning eller foranstaltningen ikke er tilstrækkelig, at orientere Kommissionen og etableringslandets myndighed om, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen selv har til hensigt at træffe en foranstaltning, jf. e-handelsdirektivets artikel 3, stk. 4, litra b, herunder hvor lang tid der forventes at gå i hvert konkret tilfælde, fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens beslutning om at bringe en foranstaltning i anvendelse til foranstaltningen rent faktisk kan håndhæves over for tjenesteudbyderen.
3	<p>Det fremgår af erhvervsministerens besvarelse af ERU L 146 spørgsmål 12, at <i>"(d)et er vurderingen, at §§ 4-7 i lovforslaget om regulering af sociale medier ikke vil kunne opretholdes efter DSA'ens ikrafttræden, da DSA'en er en totalharmoniseringsforordning."</i></p> <p>Vil erhvervsministeren støtte et ændringsforslag, der tager højde for, at de forpligtelser, som tjenesteudbyderne pålægges i §§ 4-7, bliver uanvendelige, når DSA'en træder i kraft?</p> <p>Kan ministeren i øvrigt forklare det rimelige i, at virksomheder skal bruge væsentlige omkostninger på at indrette sig efter en lovgivning, som kun forventes at være gældende i kort tid, mens ministeren omvendt ikke vil støtte et ændringsforslag om at etablere et uafhængigt dansk klagenævn med den begrundelse, at det vil være <i>"for omfattende og omkostningstungt at etablere et nævn med så kort levetid"</i>, jf. ministerens besvarelse af spørgsmål 12?</p>
4	Erhvervsministeren anerkender i sine besvarelser af ERU L 146 spørgsmål 10, 12 og 13, at loven er midlertidig i lyset af den kommende DSA. Erhvervsministeren bedes besvare, hvorvidt det er i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser, jf. artikel 4, stk. 3, TEU, at indføre en national lovgivning, som regulerer samme indhold som DSA, men har et andet indhold end DSA'en, når forordningen vil træde i kraft inden for en overskuelig fremtid?
5	<p>I erhvervsministerens besvarelse af ERU L 146 spørgsmål 9 anfører ministeren, at EU-Domstolen i sin dom af 19. december 2019, C-390/18 (Airbnb), <i>"[...] implicit anerkendte, at mulighederne for at fravige afsenderlandsprincippet i e-handelsdirektivets artikel 3, stk. 2, i overensstemmelse med stk. 4 og 5, ikke kun gælder for individuelle foranstaltninger, men også for lovgivning."</i></p> <p>Erhvervsministeren bedes redegøre for, hvilken betydning det har, at den i sagen omhandlede franske lovgivning (i) var vedtaget før e-handelsdirektivet trådte i kraft, (ii) ikke specifikt rettede sig mod levering af informationsfundstjenester, og (iii) at EU-Domstolen i</p>

Side:
3 af 3

	<p>Øvrigt ikke fik anledning til at tage stilling til, om en national lovgivning, som den i sagen omhandlede, overhovedet kan vedtages i forhold til tjenesteydere etableret i en anden medlemsstat, allerede fordi den franske lovgivning ikke var blevet notificeret til Kommissionen.</p> <p>Mener ministeren også, at dommen i C-390/18 (Airbnb) tillader en dansk lovgivning, der specifikt er tiltænkt at regulere levering af informationssamfundstjenester fra tjenesteydere etableret i en anden medlemsstat, idet loven herved direkte har til formål generelt at ændre kompetencefordelingen i e-handelsdirektivets artikel 3?</p> <p>Hvad mener ministeren risikoen er for, at EU-Domstolen vil finde loven om regulering af sociale medier EU-stridig, hvis en sådan sag måtte blive forelagt for Domstolen, og hvilke økonomiske konsekvenser forestiller ministeren sig, at det kunne få?</p>
6	<p>I erhvervsministerens besvarelse af ERU L 146 spørgsmål 9 om definitionen af "ulovligt indhold", anfører ministeren følgende: <i>"Generelt vil der være tale om indhold, som strider mod pligter, krav eller forbud i gældende lovgivning, f.eks. overtrædelse af markedsføringslovens bestemmelser om god markedsføringskik."</i></p> <p>Dette bedes erhvervsministeren uddybe, herunder på hvilken måde bestemmelsen om god markedsføringskik kan blive relevant.</p>